

Κυριακή της Απόκρεω

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)



Κυριακή της Απόκρεω, Ευαγγ. Ανάγνωσμα: Ματθ. κε΄ 31-46

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος • Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναθροίσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν

πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἔρεῖ καὶ τοῖς ἑξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος: «Ὅταν θὰ ἔρθει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου με ὅλη τοῦ τη μεγαλοπρέπεια καὶ θὰ τον συνοδεύουν ὅλοι οἱ ἅγιοι ἀγγελοι, θὰ καθίσει στο βασιλικὸ θρόνο του. Τότε θὰ συναχθοῦν μπροστά του ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ θὰ τους ξεχωρίσει ὅπως ξεχωρίζει ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια. Τὰ πρόβατα θὰ τα τοποθετήσῃ στα δεξιὰ του καὶ τὰ κατσίκια στ’ αριστερά του. Θὰ πει τότε ὁ βασιλιάς σ’ αὐτοὺς που βρίσκονται δεξιὰ του: “ἐλάτε, οἱ εὐλογημένοι ἀπ’ τὸν Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴ βασιλεία που σας ἔχει ετοιμαστεῖ ἀπ’ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου. Γιατί, πείνασα καὶ μου δώσατε νὰ φάω, δίψησα καὶ μου δώσατε νὰ πιω, ἤμουν ξένος καὶ με περιμαζέψατε, γυμνός καὶ με ντύσατε, ἀρρωστος καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, φυλακισμένος κι ἦρθατε νὰ με δεῖτε”. Τότε θὰ του ἀπαντήσουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ: “Κύριε, πότε σε εἶδαμε νὰ πεινάς καὶ σε θρέψαμε ἢ νὰ διψάς καὶ σου δώσαμε νὰ πιεις; Πότε σε εἶδαμε ξένον καὶ σε περιμαζέψαμε ἢ γυμνόν καὶ σε ντύσαμε; Πότε σε εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον κι ἦρθαμε νὰ σε ἐπισκεφθούμε;” Τότε θὰ τους ἀπαντήσῃ ὁ βασιλιάς: “σας βεβαιώνω πως αφοῦ τὰ κάνατε αὐτὰ γιὰ ἓναν ἀπὸ τους ἀσημους ἀδερφοὺς μου, τὰ κάνατε γιὰ μένα”. Ὑστερα θὰ πει καὶ σ’ αὐτοὺς που βρίσκονται αριστερά του: “φύγετε ἀπὸ μπροστά μου, καταραμένοι· πηγαίνετε στὴν αἰώνια φωτιά, που ἔχει ετοιμαστεῖ γιὰ τὸ διάβολο καὶ τους δικούς του. Γιατί, πείνασα καὶ δε μου δώσατε νὰ φάω, δίψησα καὶ δε μου δώσατε νὰ πιω, ἤμουν ξένος καὶ δε με περιμαζέψατε, γυμνός καὶ δε με ντύσατε, ἀρρωστος καὶ φυλακισμένος καὶ δεν ἦρθατε νὰ με δεῖτε”. Τότε θὰ του ἀπαντήσουν κι αὐτοί: “Κύριε, πότε σε εἶδαμε πεινασμένον ἢ διψασμένον ἢ ξένον ἢ γυμνόν ἢ ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ δε σε ὑπηρετήσαμε;” Καὶ θὰ τους ἀπαντήσῃ: “σας βεβαιώνω πως αφοῦ δεν τὰ κάνατε αὐτὰ γιὰ ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς τους ἀσημους ἀδερφοὺς μου, δεν τὰ κάνατε οὔτε γιὰ μένα”. Αὐτοὶ λοιπὸν θὰ πάνε στὴν αἰώνια τιμωρία, ἐνῶ οἱ δίκαιοι στὴν αἰώνια ζωή».

Σχολιασμός

Πώς θα κριθεί ο κόσμος

Η τρίτη Κυριακή του Τριωδίου ονομάζεται της Απόκρεω γιατί η κατά την εβδομάδα που ακολουθεί τηρείται αποχή από την κρεοφαγία. Η Κυριακή της Απόκρεω είναι αφιερωμένη στο έσχατο γεγονός της θείας Οικονομίας, στη Δευτέρα και Ένδοξη Παρουσία του Κυρίου. Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας μας φέρνει μπροστά στη δίκαιη και αμερόληπτη κρίση του Θεού. Κατά την προηγούμενη Κυριακή του Ασώτου ο Θεός παρουσιάζεται ως στοργικός πατέρας που αναμένει την επιστροφή του Ασώτου υιού του. Κατά την Κυριακή της Απόκρεω μας αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού. Η δικαιοσύνη του Θεού βέβαια δεν κινείται μέσα στα ανθρώπινα πλαίσια, δεν είναι αυθαίρετη, ούτε μεροληπτική, αλλά αμείβει ή «τιμωρεί» τους ανθρώπους ανάλογα με τα έργα τους.

Ο Ιησούς Χριστός για να κάνει κατανοητή στους ακροατές του την εικόνα του διαχωρισμού των ανθρώπων στους εκ δεξιών και στους εξ αριστερών του Δίκαιου Κριτή, χρησιμοποιεί την σκηνή της διαλογής των προβάτων από τα ερίφια. Με όση δηλαδή ευκολία ένας βοσκός διακρίνει και χωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια, με την ίδια ευκολία θα διαχωριστούν οι άνθρωποι κατά την τελική κρίση. Το ερώτημα που τίθεται είναι με βάση ποιο κριτήριο θα γίνει η τελική αυτή κρίση; Το κριτήριο λοιπόν δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η εκδήλωση της αγάπης με έργα. Γι' αυτό ο Δίκαιος Κριτής απευθυνόμενος προς τους εκ δεξιών λέγει: «αμήν λέγω υμίν, εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε». Και αντίστοιχα απευθυνόμενος προς τους εξ αριστερών τονίζει: «αμήν λέγω υμίν, εφ' όσον ουκ εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων, ουδέ εμοί εποιήσατε».

Βέβαια η υπόδειξη της αγάπης ως κριτηρίου για την τελική κρίση δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να μας οδηγήσει στην αποσύνδεση της αγάπης από την πίστη στο Θεό. Άλλωστε η ζωντανή πίστη είναι εκείνη που εκφράζεται με έργα. Ο Απόστολος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος τονίζει χαρακτηριστικά «δείξον μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου» (Ιακ.2,18) και «η πίστις χωρίς των έργων νεκρά εστίν» (Ιακ.2,20). Η αγάπη έχει διπλή κατεύθυνση, είναι η αγάπη προς τον Θεό και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Η ανθρώπινη αγάπη είναι η ανταπόκριση στην απόλυτη αγάπη του Θεού, γιατί «αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς» (Α' Ιω.4,19). Η έκφραση της αγάπης μας περνά μέσα από τους πτωχούς, πάσχοντες και εμπερίστατους συνανθρώπους μας. Ο ευαγγελιστής της αγάπης τονίζει χαρακτηριστικά: «εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και τον αδελφόν αυτού μισή, ψεύστης εστίν» (Α' Ιω.4,20).

Η αληθινή αγάπη πρέπει να είναι και ανιδιοτελής και να μην αποβλέπει ούτε στην

αμοιβή, ούτε στην αναγνώριση ή την επίδειξη. Η αγάπη υπάρχει γιατί αυτό είναι η εντολή και το θέλημα του Θεού. Οι εξ δεξιών του Δίκαιου Κριτή όταν ακούν τον έπαινό Του εκπλήσσονται και απορούν όχι γιατί αποδίδονται σε αυτούς έργα αγάπης που δεν έκαναν, αλλά γιατί τα έργα τους αυτά αποδίδονται προς τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό και μόνο σημαίνει ότι οι πράξεις τους αυτές έγιναν χωρίς τον υπολογισμό της αμοιβής και χωρίς καμία ιδιοτέλεια.

Την ίδια στιγμή η αγάπη έχει και διαπροσωπικό χαρακτήρα, γιατί αναφέρεται στο συγκεκριμένο άνθρωπο που σε κάθε περίπτωση έχει τη δική μας ανάγκη. Η αγάπη δηλαδή δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Ο Δίκαιος Κριτής δεν επαινεί τους εκ δεξιών γιατί έλυσαν τα παγκόσμια προβλήματα της φτώχειας και της δυστυχίας, αλλά γιατί έδωσαν τροφή σε ένα πεινασμένο συνάνθρωπο, γιατί βοήθησαν με κάθε τρόπο έναν εμπερίστατο συνάνθρωπο. Η αγάπη λοιπόν είναι η σχέση του ανθρώπου με τον Δημιουργό Θεό και με τον συνάνθρωπό του και δεν αναφέρεται στην αφηρημένη ανθρωπότητα. Όποιος διακηρύττει με λόγια ότι αγαπά όλους τους ανθρώπους, αλλά αδιαφορεί για τον συνάνθρωπό του που κάθε φορά βρίσκεται απέναντί του και ζητά τη συμπαράστασή του, αυτός ψεύδεται. Η αγάπη προϋποθέτει την αναγνώριση του συνανθρώπου, ακόμα και του πιο φτωχού και ελάχιστου, ως αδελφού, σαν μέλους της ίδιας οικογένειας με πατέρα το Θεό.

Η μαρτυρία της αληθινής αγάπης μέσα στο σύγχρονο κόσμο μας, με τα συνεχώς αυξανόμενα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, είναι η διέξοδος από τη γενικότερη κρίση. Η καλλιέργεια στις συνειδήσεις των ανθρώπων, ότι όλοι είμαστε μια οικογένεια με Πατέρα τον Θεό, δεν μας αφήνει περιθώρια αδιαφορίας μπροστά στις ανάγκες των αναξιοπαθούντων αδελφών μας. Η παγκόσμια κρίση της ανθρωπότητας σήμερα, που συσώρευσε πλήθος δυσκολιών στις κοινωνίες μας, ίσως είναι ένα ερέθισμα για την εκδήλωση έργων αγάπης, φιλανθρωπίας και συμπαράστασης προς τον κάθε εμπερίστατο συνάνθρωπό μας. Ο έπαινος του Δίκαιου Κριτή ως είναι ο οδοδείκτης της ζωής μας: «αμήν λέγω υμίν, εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε».